Lass wihha, waen ja tappeldus,
Meid mitte kurja tehha;
Waid ennam olgo armastus
Ning rahho teust nähha.

* * *

Ilks südda, mis siin öige, tru,
Ja abbi sinnust hüab;
Se südda, tunnistago su,
Se rahho hoida, püab.

5.

Jummal teeb keik hästi.

Jummal! sind ma kidan roomsast,
Oh kui helde olled sa.
Kurwastust sa känad armsast,
Annad joudo, lotust ka.
Keik mis ial ollen, nouan,
Saan so armo tätussest,
Simno rohkest heldussest.
Kuidas tännada sind jouan?
Waewa pörad, parrandad,
Römustad ning ömmistad!

Kui sa kässid, kohhe löpwad
Murre päwad ilma peäl.
Roomsaste siis silmad näwad
Et mo pölli kallis teäl.
Liaste kui murretsesin
Kui mind waewas kurwastus,
Hinges olli ahhastus,
Lotussest kui tagganesin,
Mind sa tötsid tröstida,
Uest roomo walmista!

* * *

Keik mo pölwe sinna seäd,
Minno sammud kinnitad
Keik mo waewa ärratead,
Waggad hinged juhhatad.
Hallastaja! kui sa jättad
Minno ello kaitsmatta,
Hukka lähhän keelmatta!
Sa mul waesel appi röttad!
Önnis ollen, et mind sa
Jodad kalli roomoga!